

Bydelskonference i Greve Nord 2017

Beboere med psykiske lidelser og andre udsatte beboere i de almene boligområder

Besvarelsene nedenfor er en opsamling og sammenfatning fra de fire workshopgrupper.

Flere af pointerne er gennemgående fra flere gruppers besvarelser, og pointerne er **ikke** noteret i prioriteret rækkefølge.

I workshoppen er der ikke kun fokuseret på beboere, der har en diagnosticeret psykisk lidelse, men også andre grupper af udsatte beboere. Fx ensomme ældre, beboere med sociale udfordringer, misbrug, angst m.m.

1. Hvad gør, at du bliver bekymret for en nabo/ medborger?

Hvad gør du i de tilfælde?

Deltagerne siger, at de er bange for at blande sig i en situation med en udsat beboer, fordi de ikke ved, hvad de står overfor

De efterlyser viden om:

- 1: Hvor de skal rette henvendelse, hvis de er bekymrede for en nabo
- 2: Generel viden om, hvad det er for udfordringer, de udsatte beboere har
- 3: Hvordan man som nabo kan forholde sig mest hensigtsmæssigt

- Eksempel fra en nabo til en døvstum, der var meget urolig med både lyd og i sine bevægelser. Vedkommende ville henvende sig til den udsatte beboers kontaktperson, hvis det var muligt. Hvis det ikke var muligt, så ville de henvende sig meget roligt til beboeren selv og forsøge at hjælpe og skabe ro
- Hvorvidt man som nabo tør henvende sig er meget afhængigt af, hvor truende/udad reagerende den udsatte beboer er

Deltagerne mener, at man skal reagere og støtte de udsatte naboer

- Hvis man fx oplever, at gardinerne er trukket for hos en nabo i lang tid. Man kan fx ringe på og ellers kontakte kommunen.
- Første skridt ville være at henvende sig på ejendomskontoret, derefter til beboeren selv og til sidst politiet, hvis det er nødvendigt
- Man kan som nabo selv tage kontakt til beboeren og ringe på og byde velkommen, når vedkommende flytter ind

2. Hvordan kan vi/du blive bedre til at støtte op om...

A: Den enkelte udsatte beboer

Føler du dig klædt på til at gøre noget? Hvis nej, hvad mangler du så?

Deltagerne siger, at de gerne vil støtte, men at de mangler information

- Naboerne skal "klædes på", så de tør reagere, hvis de oplever noget, der stikker af fra det normale (fx lyde, fysiske forandringer, urolighed, uhensigtsmæssig adfærd, børn der er ude til sent, mistanke om at der er noget galt m.m.)
- Ofte kan man føle sig magtesløs i situationen. Som nabo mangler man både mod, mulighed og indsigt i den udsattes situation, så man er bange for at blande sig. Særligt hvis man har oplevet, at politi og ejendomsfunktionærer har forsøgt at hjælpe uden resultat
- Der kan være kulturelle og sproglige barrierer, der gør, at man som nabo ikke har mod på at henvende sig til en udsat beboer
- Det kan være svært at se, hvem der er udsatte, så der opstår berøringsangst

Deltagerne mener, at vi skal blive bedre til at bruge hinanden og erfaringerne

- Man kan bruge hinanden bedre. Fx kan de ressourcestærke beboere i en opgang hjælpe de beboere, der er udsatte, eller som har det svært
- Vi skal bruge de mange gode anbefalinger/erfaringer som BL/KL/Psykiatrifonden m.fl. har lavet og gøre alle parter opmærksomme på, at anbefalingerne findes
- Oprettelse af et peer-to-peer-korps, hvor de udsatte borgere, der har fået hjælp til deres lidelse og nu lever et mere ressourcestærkt liv, kan hjælpe dem, der har det svært

Deltagerne mener, at det er vigtigt at oprette gode relationer fra starten

- Gode relationer og mere kendskab mellem naboerne betyder meget både i hverdagen og i de situationer, hvor det "går galt"
- Der skal laves flere aktiviteter til udsatte og ensomme beboere, så de kommer ud og møder verdenen, og omverdenen ligeledes kan se, at de ikke er "farlige"
- Mere samarbejde med kommunen om at samle beboerne til fx temaaftener, så man kan afstigmatisere de udsatte beboere. Det kan være om "neutrale" emner, som folk synes er spændende og har lyst til at vide mere om. Altså ikke om psykiske lidelser
- Ejendomsbestyrelsen skal byde nye beboere velkommen personligt. Både for at vedkommende skal føle sig velkommen, men også for at se, hvem det er, der er flyttet ind
- En stor tålmodighed og udholdenhed skal der til, det er vigtigt, at vi støtter hinanden

B: Naboerne, der bor omkring en udsat beboer?

Føler du dig klædt på til at gøre noget? Hvis nej, hvad mangler du så?

Deltagerne efterlyser mere information til naboerne

- Der kan deles informationsmateriale ud til naboerne til en udsat beboer og meget gerne på flere sprog. Formålet skal være at klæde naboerne bedre på. Informationsmaterialet skal indeholde viden om:

- 1: Hvor de skal rette henvendelse, hvis de er bekymrede for en nabo
- 2: Generel viden om, hvad det er for udfordringer, de udsatte beboere har
- 3: Hvordan man som nabo kan forholde sig mest hensigtsmæssigt

Informationen kan spredes på flere måder fx: SMS kæde, opgangsmøder, pjecer i postkasserne, møder med afdelingsbestyrelsen, repræsentanter og eksperter ude og fortælle

Deltagerne foreslår mere samarbejde

- Opgaven skal løses i fællesskab, og der skal bygges bro mellem beboere og de relevante indsatser i kommunen
- Etablering af akutberedskab og en fastlagt procedure, som alle parter kender til. Bare med den mest nødvendige viden fx nummeret til den udsatte beboers kontaktperson og et akutnummer
- Kommunen kan blive bedre til at informere naboerne om, hvad de kan forvente, hvis en udsat beboer flytter ind og ikke mindst til at følge op og hjælpe til, hvis der opstår udfordringer

C: De fagfolk der har kontakt med en udsat borger?

Føler du dig klædt på til at gøre noget? Hvis nej, hvad mangler du så?

Deltagerne foreslår mere uddannelse til ejendomsfunktionærerne

- De ansatte på ejendomskontorerne skal klædes bedre på til de nye opgaver. Bl.a. have mere information om, hvordan de udsatte beboere reagerer, og hvordan de ansatte så skal forholde sig
- Efteruddannelse af de uddannede ejendomsfunktionærer og et vigtigt "skolefag" for dem, der er under uddannelse

Deltagerne foreslår mere samarbejde

- Ejendomsfolkene må have distriktspsykiatrien og kommunen med som støtte, hvis der er en beboer, der har behov for særlig hjælp
- Bedre dialog og erfaringsudveksling mellem ejendomskontoret og afdelingsbestyrelsen
- Boligorganisationen og kommunen skal have en fælles drøftelse af, hvordan pengene skal bruges, og hvad der prioriteres
- De lovgivningsmæssige rammer på både godt og ondt. Det er vigtigt, at følge persondataloven og afgrænse områderne, men hvordan kan man så samarbejde og støtte hinanden på bedst mulige vis med de forudsætninger?
- Hurtigere sagsbehandling/udrykning, når ejendomsfunktionærerne henvender sig til kommunen
- Når der kommer andet fagpersonale hos en udsat beboere fx hjemmehjælp, og de opdager et problem, skal de være bedre til at følge op
- En hotline til kommunens tilbud

Deltagerne mener, at det er vigtigt, at der er en god relation til beboerne

- Der skal skabes en relation fra starten mellem den udsatte beboer og ejendomspersonalet, så der ikke opstår uro. Den relation kan kommunen være med til at skabe og fastholde
- Ejendomsfunktionærerne skal have bevidsthed om, at de udsatte beboere pga. deres lidelse er i forsvarsposition, når der kommer folk fra ejendomskontoret eller kommunen. Derfor skal de have bedre "redskaber" til at komme i kontakt med beboeren.